

РЕШЕНИЕ НА ОБЩИЯ СЪД (трети състав)

19 март 2010 година \*

По дело T-42/06

**Bruno Gollnisch**, с местожителство в Limonest (Франция), за който се явяват  
адв. W. de Saint Just и адв. G. Dubois, avocats,

жалбоподател,

срещу

**Европейски парламент**, за който се явяват първоначално г-н Н. Krück, г-н  
С. Karamarcos и г-жа А. Radowska, впоследствие г-н Krück, г-н D. Moore и  
г-жа Radowska, в качеството на представители,

ответник,

с предмет, от една страна, искане на отмяна на решението на Европейския парламент от 13 декември 2005 г. да не се защитят имунитетът и привилегиите на г-н Bruno Gollnisch, а от друга страна, искане за обезщетение за претърпените от г-н Gollnisch вреди вследствие на това решение,

\* Език на производството: френски.

ОБЩИЯТ СЪД (трети състав),

състоящ се от: г-н J. Azizi, председател, г-жа E. Cremona и г-н S. Frimodt Nielsen (докладчик), съдии,

секретар: г-жа C. Kristensen, администратор,

предвид изложеното в писмената фаза на производството и в съдебното заседание от 28 януари 2009 г.,

постанови настоящото

**Решение**

**Правна уредба**

*1. Протокол за привилегиите и имунитетите*

- <sup>1</sup> Член 9 от Протокола за привилегиите и имунитетите на Европейските общности, приложен първоначално към Договора за създаване на единен Съвет и единна Комисия на Европейските общности, а впоследствие по силата на

Договора от Амстердам — към Договора за ЕО (наричан по-нататък „Протокола“), предвижда:

„Членовете на Европейския парламент не могат да бъдат подлагани под каквато и да било форма на претърсване, задържане или съдебно производство във връзка с изразените от тях мнения или подадените от тях гласове при изпълнението на задълженията им.“

2 Член 10 от Протокола предвижда:

„През време на сесиите на Европейския парламент неговите членове притежават:

- а) на територията на тяхната собствена държава — имунитетите, предоставяни на членовете на националните парламенти;
- б) на територията на всяка друга държава членка — имунитет от всякаква форма на задържане или съдебно производство.

Имунитетът действа по подобен начин и по отношение на горепосочените членове по време на тяхното пътуване до и от мястото на заседанието на Европейския парламент.

Не може да има позоваване на имунитета, когато член на Парламента бъде заловен на мястото на извършване на нарушението и имунитетът не е пречка за Европейския парламент да упражни правото си за отнемане на имунитета на някой от неговите членове.“

## *2. Правилник за дейността на Европейския парламент*

- 3 Член 5, параграф 1 от 16-то издание (юли 2004 г.) на Правилника за дейността на Европейския парламент (ОВ L 44, 2005 г., стр. 1) предвижда, че „[ч]леновете на ЕП се ползват с привилегии и имунитети в съответствие с [Протокола].“ [неофициален превод]
- 4 Член 6, параграфи 1 и 3 от Правилника за дейността на Европейския парламент гласи:

„1. При упражняването на правомощията си, свързани с привилегиите и имунитетите, Парламентът се стреми преди всичко към запазване на същността си на демократичен законодателен орган и към осигуряване на независимостта на своите членове при изпълнението на техните функции.

[...]

3. Всяко искане за защита на привилегии и имунитети, отправено до председателя от действащ или бивш член на ЕП, се обявява в пленарно заседание и се отнася за разглеждане от компетентната комисия.“ [неофициален превод]

- 5 Член 7, параграф 6 от Правилника за дейността на Европейския парламент гласи:

„В случай на защита на имунитети или привилегии комисията посочва дали фактическите обстоятелства съставляват пречка от административен или друг характер за свободното движение на членовете на ЕП, пътуващи от или към мястото на парламентарното заседание, от една страна, или за изразяване на мнение или упражняване на право на глас при осъществяване на мандата им, от друга страна, и дали попада сред хипотезите на член 10 от [Протокола], които не се уреждат от националното право, и прави предложение, с което приканва съответния орган да състави необходимите заключения.“ [неофициален превод]

3. *Член 26 от Френската конституция*

- 6 Член 26 от Френската конституция гласи:

„Членовете на Парламента не могат да бъдат преследвани, издирвани, задържани или съдени за изказаните от тях мнения и за гласуванията си при изпълнение на техните задължения.

Членовете на Парламента не могат да бъдат задържани, както и не може да им бъде налагана друга мярка за лишаване от свобода или за ограничаването ѝ освен с разрешение на [б]юрото на [к]амарата, чиито членове са. Такова разрешение не се иска при заварено престъпление или при осъждане с влязла в сила присъда.

Задържането, мерките за лишаване от свобода или за ограничаването ѝ или производството срещу член на Парламента се спират за времетраенето на парламентарната сесия ако [к]амарата, чийто член е посоченият, поиска това [...]"

### **Факти в основата на спора**

- 7 Жалбоподателят, г-н Bruno Gollnisch, е член на Европейския парламент и регионален съветник в регион Rhône-Alpes (Франция).
- 8 На 11 октомври 2004 г. жалбоподателят дава пресконференция в постоянното представителство на своята политическа партия в Лион (Франция).
- 9 По този повод жалбоподателят засяга последователно следните теми: въпроса за присъединяването на Република Турция към Европейския съюз, процеса по ратифицирането на Договора за създаване на Конституция за Европа, случая със заложниците в Ирак, политическото и социално положение и на последно място доклада на комисията по въпросите на расизма и негационизма към Университет Jean-Moulin Lyon-III, връчен на френския министър на образованието (известен като „докладът Roussó“), който се отнася по-специално до политическите мнения на някои лица от университетските среди, третиращи въпроси от историята на Втората световна война в Европа.
- 10 На 15 октомври 2004 г. със заповед на френския министър на правосъдието се образува дознание относно някои от изказванията на жалбоподателя на тази пресконференция, които се разглеждат като оспорване на престъпленията срещу човечеството, извършени от национал-социалистическия режим.

- 11 С писмо от 29 ноември 2004 г. генералният прокурор при Апелативния съд в Лион дава указания на прокурора на Републиката в Лион да образува наказателно производство срещу жалбоподателя за оспорване на престъпления срещу човечеството. Прокурорът на Републиката в Лион образува наказателно производство срещу жалбоподателя на основание член 24 bis от Закона за свободата на пресата от 29 юли 1881 г. (*Bulletin des Lois*, 1881 г., № 637, стр. 125). Този член, който под страх от наказателни санкции забранява по-специално изказвания в публичното пространство, с които се оспорват престъпления срещу човечеството, е въведен с член 9 от Закон № 90—615 от 13 юли 1990 г. за борба с действия с расистки, антисемитски или ксенофобски характер (*JORF* от 14 юли 1990 г., стр. 8333).
- 12 На 7 април 2005 г. на основание член 6, параграф 3 от Правилника за дейността на Европейския парламент г-н Luca Romagnoli, член на Европейския парламент, изпраща писмо да председателя на Парламента, с което моли последния да сезира комисията по правните въпроси с искане за защита на парламентарния имунитет на жалбоподателя по следния начин:

„Изправени сме [...] пред явен случай на *fumus persecutionis*, в който депутат от опозицията е преследван по лична заповед на член на изпълнителната власт, с когото освен това са конкуренти на местно равнище.

Съгласно член 10[, първа алинея, буква а)] от [Протокола] парламентарният имунитет, с който се ползва господин Gollnisch, е предвиденият от френското конституционно право. Член 26 от Френската конституция предвижда, че камарата, чийто член е депутатът, може да изиска спиране на производството.

По силата на член 6, параграф 3 [от Правилника за дейността на Европейския парламент] имам честта със съгласието на господин Gollnisch да предприема действия за защита на неговия имунитет.“

- 13 По време на пленарната сесия на Европейския парламент на 14 април 2005 г. председателят на Парламента се съобразява с писмото на г-н Romagnoli и предава искането му за защита на имунитета на жалбоподателя на компетентната комисия по правните въпроси.
- 14 На заседанието на комисията по правните въпроси на 21 април 2005 г. г-жа Wallis — член на Европейския парламент, е определена за докладчик по преписката.
- 15 На 25 април 2005 г., след като жалбоподателят получава призовка да се яви на 26 април 2005 г. пред Tribunal correctionnel de Lyon (Наказателен съд в Лион), г-н Romagnoli изпраща ново писмо до председателя на Европейския парламент.
- 16 По време на заседанието пред tribunal correctionnel de Lyon делото е отложено за по-късна дата, тъй като искането за защита на имунитета на жалбоподателя все още не е разгледано от Европейския парламент.
- 17 На 9 юни 2005 г. председателят на комисията по правните въпроси на Парламента пише на френския министър на правосъдието, от една страна, за да го уведоми за искането за защита на имунитета на жалбоподателя, а от друга — за да му постави някои въпроси във връзка с висящото срещу последния съдебно производство.
- 18 На 13 юли 2005 г. председателят на Европейския парламент пише до постоянния представител на Франция към Европейския съюз, за да го уведоми за развитието на производството пред Европейския парламент и иска от него да предаде на френските съдебни органи молба за временно спиране на наказателното производство, за да се осигури възможност на Европейския парламент да разгледа преписката и да вземе решение относно искането за защита на имунитета на жалбоподателя.



- 19 На проведеното на 14 юли 2005 г. заседание на комисията по правни въпроси тя провежда гласуване с информативна цел, вследствие на което на г-жа Wallis е възложено да подготви проект за доклад с предложение за защита на имунитета на жалбоподателя.
- 20 В отговор на писмото на председателя на Европейския парламент от 13 юли 2005 г., на 18 юли 2005 г. френският министър на правосъдието му пише следното писмо:

„Задача на сезираната юрисдикция е след открито и състезателно производство да се произнесе дали съществуват и дали са достатъчни представените от обвинението доказателства, като до това произнасяне обвиняемият се ползва от презумпцията за невинност. В качеството си на министър на правосъдието не бих могъл да дам каквато и да било преценка по този въпрос.

Трябва обаче да отбележа, че в рамките на съдебното разследване, макар да не се е явил пред органите на реда, въпреки че е бил призован, г-н Gollnisch не е бил задържан и спрямо него не е била наложена никаква мярка за неотклонение, а това са единствените мерки, за които, когато става въпрос за депутатите от национален парламент, съгласно член 26 от [Френската] конституция, се изисква предварително разрешение от камарата, чиито членове са последните.“

- 21 След като заседава неколkokратно и след като разглежда три проекта за доклад, комисията по правните въпроси на Европейския парламент приема в заседание на 22 ноември 2005 г. четвърти проект за доклад на г-жа Wallis с предложение за отхвърляне на искането за защита на имунитета на жалбоподателя.

22 Изложението на мотивите към този доклад е следното:

„4. От първия си петгодишен парламентарен мандат до настоящия момент Европейският парламент е разгледал множество искания за отнемане на имунитет. От разискванията в Парламента във връзка с тези искания могат да се изведат няколко основни принципа, които са утвърдени в резолюцията, приета от Европейския парламент в заседанието му на 10 март 1987 г. въз основа на доклада на г-н Donnez във връзка с проекта за протокол относно изменението на [Протокола], що се отнася до членовете на Европейския парламент (A2—121/86). Уместно е накратко да се припомнят някои от тези принципи, които следва да се вземат предвид в случая.

- а) Парламентарният имунитет не е привилегия в полза на един или друг от членовете на Европейския парламент, а гаранция за независимост на Европейския парламент и на неговите членове спрямо други институции.
- б) Фактът, че член 10, първа алинея, [буква] а) от [Протокола] препраща към признатите на членовете на националните парламенти имунитети, не означава, че Европейският парламент не може да създава свои собствени правила за отнемане на парламентарния имунитет. Решенията на Европейския парламент постепенно утвърдиха единно понятие за европейския парламентарен имунитет, което по принцип не зависи от различните практики на националните парламенти. Това позволява да се избегне членовете на ЕП да се третираат различно в зависимост от своето гражданство. Следователно макар признатият от националното право имунитет да се взема предвид, Европейският парламент прилага свои собствени установени принципи, за да реши дали следва или не да се отнеме имунитетът на член на ЕП.

Парламентарният имунитет има за цел да защити свободата на изразяване на мнение и свободния политически дебат между членовете на ЕП. Ето защо компетентната комисия на Европейския парламент винаги е възприемала като основен принцип, че във всички случаи, когато действията, за които се упрекуват членовете на ЕП, се вписват в тяхната политическа дейност или са пряко свързани с нея, имунитетът не се отнема.

В това се включва например изразяването на мнения, за които се счита, че спадат към политическата дейност на член на ЕП, изказани в хода на манифестации, на обществени събрания, в политически публикации, в пресата, в книга, по телевизията, с подписването на политическа пропагандна брошура и дори пред юрисдикция.

- в) Този принцип е съчетан с други съображения, които натежават в полза на или против свалянето на имунитета, и по-специално „*fumus persecutionis*“, т.е. презумпцията, че наказателното производство е образувано с цел да се навреди на политическата дейност на члена на ЕП. Както се установява в изложението на мотивите към доклада Donnez, понятието „*fumus persecutionis*“ по същество означава, че имунитетът не се отнема, когато е налице подозрение, че в основата на наказателното производство стои намерението да се навреди на политическата дейност на члена на ЕП.

Така освен при доказване на противното, в случай че производството е започнато от политически противник, имунитетът не се отнема, доколкото трябва да се приеме, че производството има за цел да навреди на съответния член на ЕП, а не да осигури поправка на вреди. По същия начин, в случай че производството е започнато при обстоятелства, които навеждат на мисълта, че единствената му цел е да навреди на члена на ЕП, имунитетът не се отнема.

### III. Мотиви към предлаганото решение

1. Комисията по правните въпроси разгледа подробно членовете от [Протокола], които могат да се приложат. Комисията реши, че настоящият случай трябва да се разглежда в светлината на член 9 от [Протокола] във връзка с припомнените по-горе принципи.

Член 9 гласи, че „членовете на Европейския парламент не могат да бъдат подлагани под каквато и да било форма на претърсване, задържане или съдебно производство във връзка с изразените от тях мнения или подадените от тях гласове при изпълнение на задълженията им“. Следователно абсолютният имунитет се

отнася единствено до изразените от [членовете на ЕП] мнения или подадените от тях гласове при изпълнение на задълженията им.

Европейският парламент неизменно защитава основния принцип, според който имунитетът не може да бъде отнет по никакъв начин, в случай че действията, в които се упреква член на ЕП, са извършени при изпълнение на политическите му задължения на член на Европейския парламент или са пряко свързани с такива задължения. Същите принципи трябва да се прилагат в случай на искане за защита на парламентарния имунитет.

- а) Въз основа на тези принципи комисията приема, че когато г-н Gollnisch е изразил мнението си на пресконференцията на 11 октомври 2004 г., той не се е ползвал от свободата на изразяване на мнение „при изпълнение на задълженията му“ на член на Европейския парламент.

Според дадените от г-н Gollnisch обяснения той е изразил мнение за Катинското клане в отговор на въпроси на журналисти относно острата критика, която е отправил по повод на политическата намеса в доклада Rousso, свързан с политическите мнения на лицата от университетските среди в Университета Lyon-III. Тези изявления били пряко свързани с професионалната дейност на г-н Gollnisch в качеството му на преподавател в Университета Lyon-III и нямали нищо общо със задълженията му на член на Европейския парламент.

При това положение не може да се твърди, че той е действал „при изпълнение на задълженията си“ на член на Европейския парламент.

- б) Член 7, параграф 6 от Правилника [за дейността на Европейския парламент] е спазен. Според дадените от френския министър на правосъдието сведения, образуваното срещу г-н Gollnisch наказателно разследване не представлява пречка за упражняването на мандата му, която да не му позволи

например да участва в сесиите на Европейския парламент, в заседанията на комисии и т.н. От тези сведения е видно, че г-н Gollnisch не е длъжен да присъства на заседанието и че може да бъде представляван от своя юридически съветник. Освен това по искане на г-н Gollnisch заседанието може да бъде отложено.

2. Съгласно член 7, параграф 2 от Правилника [за дейността на Европейския парламент] предложението за решение на комисията трябва да се ограничи до препоръка за приемане или отхвърляне на искането за защита на имунитета и привилегиите.

#### IV. Заключение

Предвид изложените съображения, след като разгледа основанията за и против защитата на имунитета, комисията по правните въпроси препоръчва искането за защита на имунитета на г-н Gollnisch да се отхвърли.“

- 23 С Решение 2005/2072 (ИММ) от 13 декември 2005 г. (наричано по-нататък „обжалваното решение“) Европейският парламент приема това предложение и като се ограничава да посочи приетия от комисията по правните въпроси доклад, без да приеме други мотиви, решава да „не защити имунитета и привилегиите“ на жалбоподателя.
- 24 С решение от 28 февруари 2008 г. Cour d'appel de Lyon (Апелативният съд в Лион) потвърждава присъдата на Tribunal correctionnel, с която жалбоподателят е осъден условно на три месеца лишаване от свобода и на глоба в размер на 5000 EUR, като потвърждава също и част от обезщетенията, присъдени на гражданските ищци.

- 25 С решение от 23 юни 2009 г. обаче Cour de cassation (Касационен съд) (Франция) касира и отменя решението на Cour d'appel de Lyon от 28 февруари 2008 г. По същество Cour de cassation приема, че за фактите, за които се обвинява жалбоподателят, не може да се образува производство и по този начин окончателно прекратява образуваното срещу последния наказателно производство.

### **Производство и искания на страните**

- 26 На 13 февруари 2006 г. жалбоподателят подава в секретариата на Общия съд настоящата жалба на основание член 230, четвърта алинея ЕО, с която иска отмяна на обжалваното решение, както и обезщетение за неимуществените вреди, които твърди, че е претърпял.
- 27 С отделен акт, подаден в секретариата на Общия съд на 13 февруари 2006 г., жалбоподателят подава молба на основание член 242 ЕО за спиране на изпълнението на обжалваното решение. С определение на председателя на Общия съд от 12 май 2006 г. молбата е отхвърлена.
- 28 С акт, подаден в секретариата на Общия съд на 21 февруари 2006 г., г-н Romagnoli иска да встъпи в подкрепа на исканията на жалбоподателя. С определение на председателя на трети състав на Общия съд от 14 февруари 2008 г. молбата е отхвърлена.
- 29 С отделен акт, подаден в секретариата на Общия съд на 28 април 2006 г., Европейският парламент прави възражение за недопустимост по член 114, параграф 1 от Процедурния правилник на Общия съд, като иска жалбата в нейната цялост да се отхвърли като недопустима.

- 30 С акт, внесен в секретариата на Общия съд на 20 юни 2006 г., жалбоподателят представя становището си относно възражението за недопустимост, направено от Европейския парламент.
- 31 С определение на Общия съд (трети състав) от 22 януари 2008 г. разглеждането на възражението за недопустимост е съединено с разглеждането на спора по същество.
- 32 Парламентът представя писмената си защита на 14 март 2008 г.
- 33 С писмо от секретариата от 1 април 2008 г. жалбоподателят е поканен да представи своята реплика.
- 34 Жалбоподателят не представя своята реплика в определения срок, но все пак по-късно потвърждава, че има правен интерес от разрешаването на спора.
- 35 По доклад на съдията докладчик Общият съд (трети състав) решава да открие устната фаза на производството.
- 36 Устните състезания и отговорите на страните на поставените от Общия съд устни въпроси са изслушани в съдебното заседание на 28 януари 2009 г.
- 37 Вследствие на решението на Cour de cassation (Касационния съд) от 23 юни 2009 г. с определение от 9 юли 2009 г. Общият съд решава да възобнови устната фаза на производството и в рамките на процесуално-организационните

действия кани страните да представят документи и да отговорят на въпроси относно посоченото решение. Страните изпълняват това искане.

38 С решение на председателя на трети състав на Общия съд от 17 септември 2009 г. устната фаза на производството е приключена.

39 Жалбоподателят моли Общия съд:

— да отмени обжалваното решение,

— да му присъди сумата от 8 000 EUR като обезщетение за неимуществени вреди,

— да му присъди сумата от 4 000 EUR за покриване на направените от него разходи за представителство и за изготвяне на жалбата.

40 Парламентът моли Общия съд:

— да приеме, че вследствие на решението, постановено от Cour de cassation на 23 юни 2009 г., жалбата е станала безпредметна и че основанието за постановяване на решение по същество е отпаднало,



- при условията на евентуалност да отхвърли жалбата като недопустима или като неоснователна,
  
- да осъди жалбоподателя да заплати съдебните разноски.

## **От правна страна**

### *1. По искането за отмяна*

#### *Доводи на страните*

- <sup>41</sup> Поканен от Общия съд да вземе отношение относно последиците от решението на Cour de cassation за настоящото производство, жалбоподателят по същество поддържа, на първо място, че все още има интерес от отмяната на обжалваното решение — първо, за да се избегне това решение да стане прецедент, второ — тъй като срещу него е образувано ново производство за нови факти и при това положение е важно Общия съд да се произнесе по поставените с обжалваното решение правни въпроси, за да не се стига в бъдеще до друго подобно решение на Парламента, трето — тъй като решението на Cour de cassation не е поправило напълно неимуществените вреди, които обжалваното решение му е причинило, и четвърто — тъй като е претърпял имуществени вреди поради разходите, които е трябвало да направи за оспорване на обжалваното решение.
- <sup>42</sup> Освен това жалбоподателят поддържа по същество, че жалбата му е допустима.

- 43 В подкрепа на жалбата си жалбоподателят излага шест правни основания. На първо място той твърди, че Парламентът е допуснал процедурни нарушения, на второ място — че е нарушил членове 9 и 10 от Протокола, на трето място — че Парламентът не се е съобразил с постоянната практика на комисията по правни въпроси, що се отнася, от една страна, до свободата на изразяване на мнение, а от друга — до *fumus persequutionis*, на четвърто място — че Парламентът е нарушил принципите на правна сигурност и на защита на оправданите правни очаквания, на пето място — че Парламентът е накърнил независимостта на член на ЕП и на последно, шесто място — че Парламентът е нарушил разпоредите от Правилника за дейността му относно процедурата, която може да доведе до снемане на доверието от член на Парламента.
- 44 Парламентът поддържа по същество, че интересът на жалбоподателя да получи отмяна на обжалваното решение е отпаднал, тъй като образуваното срещу него наказателно производство било окончателно прекратено вследствие на решението на *Cour de cassation* от 23 юни 2009 г. и следователно въпросът за имунитета на жалбоподателя вече не се поставял. Според Парламента от това следва, че отмяната на обжалваното решение не би могла да породи никакви правни последици за жалбоподателя.
- 45 Парламентът счита, че жалбоподателят всъщност цели чрез жалбата си да го принуди да преразгледа случая и вследствие на това преразглеждане да защити имунитета му и да реши, че производството срещу него трябва да бъде спряно, което вече било невъзможно предвид решението на *Cour de cassation*.
- 46 Следователно, като изтъква, че жалбата е недопустима, Парламентът същевременно смята, че дори да се приеме, че жалбата е допустима, няма основание за постановяване на съдебно решение по същество.
- 47 Що се отнася до допустимостта, Парламентът по същество поддържа, че обжалваното решение не поражда правни последици, от една страна, поради естеството си, а от друга — поради общия режим на парламентарния имунитет и следователно че не става въпрос за обжалваем акт.

- 48 Що се отнася до съществуването на спора, Парламентът по същество поддържа, на първо място, че жалбата е насочена срещу доклада на комисията по правните въпроси, и по-специално срещу изложението на мотивите към този доклад; само прието в пленарно заседание решение обаче може да представлява акт на Парламента и нито предложението за решение, което се съдържа в доклада на комисията по правните въпроси, нито изложението на мотивите могат да се разглеждат като актове на Парламента.
- 49 На второ място, Парламентът изтъква по същество, че актовете във връзка със защитата на имунитета не могат да се основават непосредствено на Протокола и че при това положение избраното правно основание било съдържащото се в Правилника за неговата дейност относно процедурата по приемане на актовете за защита на имунитета.
- 50 На трето място, Парламентът по същество изтъква, че в правната уредба на защитата на имунитета решение на Парламента да не защити имунитета на теория е можело да се вземе както на основание на член 9, така и на основание на член 10 от Протокола.
- 51 На четвърто място, Парламентът по същество поддържа, че твърденията на жалбоподателя за необходимостта от прилагане на посочения член 10 повдигат не толкова въпроса за правното основание на обжалваното решение, а по-скоро за преценката му по същество.
- 52 На пето място, Парламентът по същество изтъква, що се отнася до приложимостта на спирането на производството, че в жалбата си жалбоподателят не поддържа, че Парламентът е трябвало да приложи член 26, трета алинея от Френската конституция, а че евентуално решение за защита на имунитета на жалбоподателя е трябвало да има предвидения от тази конституционна

разпоредба резултат и че според него член 10, първа алинея, буква а) от Протокола не преpraща към член 26, трета алинея от Френската конституция.

- 53 На шесто място, Парламентът изтъква по същество, че дори ако беше могъл да приложи тази конституционна разпоредба спрямо жалбоподателя, той би могъл — предвид неговите дискреционни правомощия — да приеме същото решение като обжалваното.
- 54 На седмо място, Парламентът по същество поддържа, че прилагането на член 26, трета алинея от Френската конституция щяло, от една страна, да постави въпроса дали той не е трябвало по-скоро да предприеме действия непосредствено въз основа на тази разпоредба на националното право, вместо да следва предвидена от Правилника за дейността му процедура, след като за успешното приключване на процедура за защита на имунитет последният предполага наличието на имунитет, докато в рамките на член 26, трета алинея от Френската конституция преди решението на камарата не съществува никакъв имунитет. Освен това, дори да беше предприел действия въз основа на член 26, трета алинея от Френската конституция, Парламентът счита, че е можел да приеме отрицателно решение и че по този начин правното положение на жалбоподателя щяло да остане непроменено.
- 55 Според Парламента прилагането на процедурата за спиране на производството, от друга страна, поставяло въпроса относно обхвата, който трябвало да се придаде на понятието „сесия“, което следвало да се разглежда в общостното му значение, което би довело до това последиците на решение за спиране на производството да се погасят в края на годишната сесия 2005/2006, т.е. във втория вторник на март 2006 г., освен ако Парламентът не приеме ново решение, с което се иска спирането на производството.
- 56 На осмо място, Парламентът по същество изтъква, че жалбоподателят не може надлежно да се позове на нарушение на принципа на защита на оправданите правни очаквания, след като Парламентът не му е дал точни, безусловни и съпадащи уверения, създаващи у него убеждението, че имунитетът му ще бъде

защитен, особено като се има предвид, че Парламентът разполага в тази област с широко право на преценка.

- 57 На девето място, Парламентът поддържа, че жалбоподателят не представя никакво доказателство в подкрепа на своите твърдения, че обжалваното решение увредило независимостта му като член на Парламента.
- 58 На последно, десето място, Парламентът излага, че твърденията на жалбоподателя за нарушение на член 3, параграф 6, втора алинея от Правилника за дейността на Европейския парламент са неоснователни, тъй като тази разпоредба няма никаква връзка с обжалваното решение.

### *Съображения на Общия съд*

- 59 Следва най-напред да се провери дали жалбоподателят все още има правен интерес и вследствие на това дали все още има основание за постановяване на съдебно решение по същество по искането за отмяна.
- 60 Според постоянна съдебна практика правният интерес на ищеца или жалбоподателя трябва да съществува с оглед на предмета на иска или жалбата към момента на подаването му/й, тъй като в противен случай същият/същата би бил(а) недопустим(а). Освен това интересът на ищеца или жалбоподателя да получи удовлетворение трябва да продължава да съществува до обявяването на съдебното решение, тъй като иначе няма да има основание за постановяване на съдебно решение по същество (вж. в този смисъл Решение на

Съда от 16 декември 1963 г. по дело *Forges de Clabecq*/Върховен орган, 14/63, *Recueil*, стр. 719, 748 и Решение от 7 юни 2007 г. по дело *Wunenburger*/Комисия, С-362/05 P, Сборник, стр. I-4333, точка 42).

- 61 Всъщност съгласно постоянна съдебна практика основанието за постановяване на решение по същество по искане за отмяна е отпаднало, когато поради събитие, настъпило в хода на производството, жалбоподателят загуби интереса си от отмяната на обжалвания акт (вж. в този смисъл Определение на Общия съд от 17 октомври 2005 г. по дело *First Data* и др./Комисия, T-28/02, *Recueil*, стр. II-4119, точки 36 и 37 и цитираната съдебна практика), в резултат на което отмяната на този акт вече не може сама по себе си да породи правни последици (вж. в този смисъл Определение на Общия съд от 14 март 1997 г. по дело *Arbeitsgemeinschaft Deutscher Luftfahrt-Unternehmen* и *Napag-Lloyd*/Комисия, T-25/96, *Recueil*, стр. II-363, точка 16 и цитираната съдебна практика).
- 62 Освен това е прието, че ако интересът, на който се позовава ищец или жалбоподател, е свързан с бъдещо правно положение, той трябва да докаже, че накърняването на това положение е вече сигурно (Решение на Общия съд от 17 септември 1992 г. по дело *NBV* и *NVB*/Комисия, T-138/89, *Recueil*, стр. II-2181, точка 33 и Решение на Общия съд от 14 април 2005 г. по дело *Sniace*/Комисия, T-141/03, *Recueil*, стр. II-1197, точка 26).
- 63 В хода на производството *Cour de cassation* приема, че фактите, за които е обвинен жалбоподателят, не могат да доведат до образуване на производство. Така образуването срещу последния наказателно производство, което е причина за искането, довело до приемането на обжалваното решение, се прекратява окончателно.
- 64 При това положение отмяната на обжалваното решение не може сама по себе си да има правни последици. Всъщност вследствие на решението на *Cour de cassation* е изключено Парламентът да вземе ново решение за имунитета на жалбоподателя относно фактите, които са в основата на настоящия случай, тъй като *Cour de cassation* е решил, че тези факти не могат да доведат до образуване на производство.

- 65 Следователно жалбоподателят вече няма интерес от отмяната на обжалваното решение и няма основание за постановяване на решение по същество по искането за отмяна.
- 66 Този извод не се променя от доводите на жалбоподателя в отговорите му на писмения въпрос на Общия съд относно мнението му за последиците на решението на Cour de cassation от 23 юни 2009 г.
- 67 В отговори си на писмения въпрос на Общия съд жалбоподателят твърди, че спрямо него е образувано друго производство по инициатива на организации, които са враждебни на неговата формация поради прессъобщение, публикувано от група избрани представители, сред които е и той, и че следователно тъй като се е позовал на имунитета си по този повод, произнасяне на Общия съд в конкретния случай ще бъде полезно.
- 68 От практиката на Съда следва, че жалбоподателят може да запази интереса си да иска отмяната на акт на институция, ако твърдяното неправомерно положение може да се възпроизведе и в бъдеще, независимо от характерните за делото обстоятелства, които са дали основание жалбоподателят да подаде жалба (вж. в този смисъл Решение по дело Wunenburger/Комисия, точка 60 по-горе, точки 50—52 и цитираната съдебна практика).
- 69 Дори обаче да се приеме, както твърди жалбоподателят, че срещу него е образувано ново производство за нови факти, той не доказва, че твърдяното неправомерно положение по настоящото дело може да се възпроизведе и в бъдеще, независимо от характерните за настоящото дело обстоятелства. Всъщност жалбоподателят не оспорва законосъобразността на приложените спрямо него разпоредби, а изтъква незаконосъобразното им прилагане от страна на Парламента в обстоятелствата, характерни за случая, който е в основата на настоящия спор. От това следва, че припомнената в точка 68 по-горе съдебна практика, не е приложима в настоящия случай и следователно че жалбоподателят не може надлежно да се позове на факта, че това неправомерно положение може да се възпроизведе и в бъдеще, независимо от обстоятелствата, характерни за настоящото дело, за да обоснове своя правен интерес.

- 70 Освен това жалбоподателят изтъква, че има правен интерес от отмяната на обжалваното решение, за да докаже, че искането му за обезщетение за вредите, които твърди, че е претърпял от засягането на неговата чест, е основателно.
- 71 Вярно е, че от съдебната практика следва, че жалба за отмяна не е недопустима поради липса на интерес единствено поради факта, че в случай на отмяна на обжалваното решение за институцията, от която изхожда акта, може да се окаже невъзможно предвид обстоятелствата да изпълни задължението си по Договора. В подобен случай интересът от жалбата се запазва най-малкото като основание за евентуален иск за обезщетение (Решение на Съда от 5 март 1980 г. по дело Könecke Fleischwarenfabrik/Комисия, 76/79, Recueil, стр. 665, точка 9 и Решение на Съда от 31 март 1998 г. по дело Франция и др./Комисия, С-68/94 и С-30/95, Recueil, стр. I-1375, точка 74).
- 72 В случая обаче следва да се отбележи, че жалбоподателят е подал искане за обезщетение едновременно с искането си за отмяна и че Общият съд може следователно да се произнесе дали е налице евентуално допуснато от Парламента нарушение, без да е необходимо да се произнася по искането за отмяна. Следователно жалбоподателят не може надлежно да се позове на тази съдебна практика, за да обоснове своя правен интерес.
- 73 На последно място обезщетяването на разходите, направени за настоящата жалба, е част от преценката относно съдебните разходи и също не може да обоснове интереса на жалбоподателя от отмяна на обжалваното решение.
- 74 При това положение, без да е необходимо да се разглеждат повдигнатите от Парламента възражения за недопустимост, трябва да се приеме, че основанията за произнасяне на решение по същество по искането за отмяна е отпаднало.



## 2. По искането за обезщетение

### *По допустимостта*

### Доводи на страните

- 75 Парламентът поддържа по същество, че жалбоподателят не излага в жалбата си никакво конкретно обстоятелство, даже никакво доказателство, че са налице трите кумулативни условия за ангажирането на извъндоговорната отговорност на Общността, а именно неправомерност на поведението, за което се упрекват институциите, наличие на вреда и наличие на причинно-следствена връзка между твърдяното поведение и претендираната вреда, и че следователно искането за обезщетение е недопустимо.
- 76 По същество жалбоподателят счита, на първо място, че е доказал в достатъчна степен от правна страна неправомерността на поведението на Парламента като припомня изтъкнатите от него правни основания в подкрепа на искането му за отмяна, и по-специално факта, че обжалваното решение е взето на явно неподходящо правно основание. На второ място, той счита, че обжалваното решение му причинява неимуществени вреди и го излага на „съдебно преследване“, изразяващи се в засягане на неговите чест и достойнство, тъй като цялата френска и международна преса тълкува отказа на Парламента да защити имунитета му като снемане на доверието. На трето място, той счита, че е доказал причинно-следствената връзка между неправомерния акт на Парламента и произтичащите от него вреди.

## Съображения на Общия съд

- 77 Съгласно член 44, параграф 1, буква в) от Процедурния правилник исковата молба или жалбата трябва да съдържа предмета на спора и кратко изложение на изложените правни основания. За да бъдат изпълнени тези изисквания, искова молба или жалба, целяща поправка на вреди, за които се твърди, че са причинени от институция, трябва да съдържа данни, които позволяват да се определят действията на институцията, на които ищецът или жалбоподателят се позовава срещу нея, причините, поради които той счита, че съществува причинна връзка между тези действия и вредата, която твърди, че е понесъл, както и характера и размера на вредата (вж. Определение на Общия съд от 22 юли 2005 г. по дело *Polyelectrolyte Producers Group/Съвет и Комисия*, T-376/04, Recueil, стр. II-3007, точка 54 и цитираната съдебна практика). Тези указания трябва да са достатъчно ясни и точни, за да се позволи на ответника да подготви защитата си, а на Общия съд — да се произнесе по иска или жалбата, ако е необходимо, без да разполага с други данни. С цел да се гарантират правната сигурност и доброто правораздаване, за да са допустими искът или жалбата, съществените правни и фактически обстоятелства, на които те се основават, трябва да следват поне накратко, но по логичен и разбираем начин от самия текст на исковата молба или жалбата (вж. Решение на Общия съд от 12 декември 2007 г. по дело *Италия/Комисия*, T-308/05, Сборник, стр. II-5089, точка 72 и цитираната съдебна практика).
- 78 Поради това следва да се провери дали съдържащите се в жалбата указания са достатъчно ясни и точни, за да се позволи на ответника да подготви защитата си, а на Общия съд — да се произнесе по искането за обезщетение, без да разполага с други данни.
- 79 Следва да се отбележи, че при прочит на жалбата, която е изключително подробна, се установява, че поведението, в което жалбоподателят упреква Парламента, е ясно определено, че в нея се посочва, че вследствие на обжалваното решение на жалбоподателя са причинени неимуществени вреди и той се излага на „съдебно преследване“ и че в нея се съдържа искане Парламентът да бъде осъден да заплати сумата от 8000 EUR като обезщетение за претърпените неимуществени вреди.
- 80 Тези указания изглеждат достатъчни, за да се позволи на Парламента да се защити, а на Общия съд да се произнесе по искането за обезщетение.

81 Следователно искането за обезщетение трябва да се приеме за допустимо.

### *По съществуването на спора*

#### Доводи на страните

82 Жалбоподателят по същество поддържа, че поведението на Парламента е незаконосъобразно и му е причинило неимуществени вреди, за които уточнява, че се състоят в засягане на неговите чест и достойнство. Той оценява тези вреди на 8 000 EUR. Той все пак признава, че постановеното от Cour de cassation решение компенсира част от тези вреди.

83 Следва да се припомни, че жалбоподателят по същество изтъква на първо място, че Парламентът допуснал процедурни нарушения, на второ място — че е нарушил членове 9 и 10 от Протокола, на трето място — че Парламентът е нарушил постоянната практика на комисията по правни въпроси, що се отнася, от една страна, до свободата на изразяване на мнение, а от друга — до *fumus persecutionis*, на четвърто място — че Парламентът нарушил принципите на правна сигурност и на защита на оправданите правни очаквания, на пето място — че Парламентът е увредил независимостта на член на ЕП и на последно, шесто място — че Парламентът е нарушил разпоредбите от Правилника за дейността му относно процедурата, която може да доведе до снемане на доверието от член на Парламента.

84 Що се отнася до второто твърдение за нарушение, по същество жалбоподателят изтъква по-специално, че член 9 от Протокола, който се отнася до мненията или подадените от членовете на Парламента гласове при изпълнение на задълженията им и който Парламентът посочва като правно основание на решението си да не защити неговия имунитет, не може да се приложи в конкретния случай, тъй като тази разпоредба се отнася единствено до мненията и подадените гласове в рамките на пленарната сесия и на заседанията на парламентарните органи като

комисиите и политическите групи, а не до мненията, изразени на конгрес или в предизборна кампания.

- 85 За разлика от това жалбоподателят поддържа, че член 10 от Протокола се прилага към неговото положение, тъй като тази разпоредба всъщност се отнася именно до актовете, които не представляват мнения или подадени гласове, независимо дали са подадени в Европейския парламент или не. Изказванията, за които е преследван обаче, са направени на пресконференция, организирана в помещенията на партията, чийто представител е, по повод на възобновяването на политическата дейност след лятното прекъсване.
- 86 Тъй като е посочил като правно основание единствено член 9 от Протокола, Парламентът е допуснал грешка при прилагането на правото.
- 87 Парламентът по същество поддържа, че условията за ангажиране на отговорността на Общността не са налице и че искането трябва да се отхвърли като неоснователно.
- 88 Що се отнася до неправомерността на поведението, в което е упрекуван Парламентът, в рамките на искането за отмяна последният по същество изтъква, на първо място, че жалбата всъщност е насочена срещу доклада на комисията по правните въпроси, макар само приетото от него самия решение да може да се счита за акт на Парламента, тъй като нито предложението за решение, съдържащо се в доклада на комисията по правните въпроси, нито изложението на мотивите могат да се разглеждат като актове на Парламента; на второ място, че тъй като актовете за защита на имунитет не могат да се основават непосредствено на Протокола, избраното правно основание е основанието, съдържащо се в Правилника за неговата дейност относно процедурата за приемане на актове за защита на имунитет; на трето място, че решение на Парламента да не защити имунитет на теория би могло да се вземе както въз основа на член 9 от Протокола, така и въз основа на член 10 от него; на четвърто място, че твърденията на жалбоподателя за необходимост от прилагането на член 10 от Протокола не спадат нито към въпроса за правното основание на акта, нито към неговата преценка по същество; на пето място, че според него член 10,

първа алинея, буква а) от Протокола не препраща към член 26, трета алинея от Френската конституция и че жалбоподателят не поддържа, че Парламентът е трябвало да приложи споменатия член 26, трета алинея от Френската конституция, а че евентуално решение за защита на имунитета на жалбоподателя е щяло да има предвидения от тази конституционна разпоредба резултат; на шесто място, че дори ако е можел да приложи тази конституционна разпоредба спрямо жалбоподателя, предвид дискреционните му правомощия, Парламентът е можел да приеме същото решение като обжалваното; на седмо място, че прилагането на член 26, трета алинея от Френската конституция, би поставило, от една страна, въпроса дали Парламентът не е трябвало по-скоро да предприеме действия непосредствено въз основа на тази разпоредба на националното право, вместо да следва предвидена от Правилника за неговата дейност процедура, и че дори да беше предприел действия въз основа на посочения член 26, трета алинея от Френската конституция, Парламентът е можел да приеме отрицателно решение и че по този начин правното положение на жалбоподателя би останало непроменено; освен това последиците на решение за спиране на производството щели да се погасят в края на годишната сесия 2005/2006, т.е. във втория вторник на месец март 2006 г., освен ако Парламентът не приемел да бъде подновено решението, с което се иска спиране на производството, т.е. преди жалбоподателят да бъде съден от Tribunal correctionnel; на осмо място, че жалбоподателят не можел надлежно да се позове на нарушение на принципа на защита на оправданите правни очаквания; на девето място, че жалбоподателят не представя никакво доказателство в подкрепа на своите твърдения, че обжалваното решение накърнило независимостта му като член на Парламента; на последно, десето място, че твърденията на жалбоподателя за нарушение на член 3, параграф 6, втора алинея от Правилника за дейността на Европейския парламент са неоснователни.

- <sup>89</sup> Що се отнася до причинно-следствената връзка, Парламентът изтъква, че той не носи никаква отговорност за факта, че трети лица са изтъкували превратно обжалваното решение и са го възприели като съдържащо презумпция за виновност на жалбоподателя.

#### Съображения на Общия съд

- <sup>90</sup> Съгласно утвърдена съдебна практика ангажирането на извъндоговорната отговорност на Общността по смисъла на член 288, втора алинея ЕО за неправомерно поведение на нейните органи е подчинено на наличието на съвкупност от условия, а именно неправомерност на поведението, в което се прекват

институциите, наличие на действителна вреда и на причинна връзка между твърдяното поведение и претендираната вреда (Решение на Съда от 29 септември 1982 г. по дело *Oleifici Mediterranei*/ЕИО, 26/81, *Recueil*, стр. 3057, точка 16 и Решение на Общия съд от 11 юли 1996 г. по дело *International Procurement Services*/Комисия, T-175/94, *Recueil*, стр. II-729, точка 44).

- 91 Тези три условия за ангажиране на отговорността на Общността са кумулативни (Решение на Съда от 9 септември 1999 г. по дело *Lucasconi*/Комисия, C-257/98 P, *Recueil*, стр. I-5251, точка 14 и Решение на Общия съд от 6 декември 2001 г. по дело *Emesa Sugar*/Съвет, T-43/98, *Recueil*, стр. II-3519, точка 59). Следователно липсата на което и да е от тях е достатъчна за отхвърлянето на иска за обезщетение (Решение на Общия съд от 17 декември 2003 г. по дело *DLD Trading*/Съвет, T-146/01, *Recueil*, стр. II-6005, точка 74).
- 92 В конкретния случай следва най-напред да се разгледат твърденията за неправомерност на поведението на Парламента.

— По поведението, в което се упреква Парламентът

- 93 Следва да се припомни, че що се отнася до първото от трите условия за ангажиране на извъндоговорната отговорност на Общността, посочени в точка 90 по-горе, съдебната практика изисква да е установено достатъчно съществено нарушение на правна норма, която има за цел да се предоставят права на частноправни субекти. Що се отнася до изискването нарушението да е достатъчно съществено, решаващ критерий, за да се приеме, че то е налице, и по-специално когато съответната институция разполага с широко право на преценка, е явното и сериозно несъблюдаване от страна на тази институция на границите, които са наложени на правото ѝ на преценка. Когато тази институция разполага само със значително ограничено право на преценка или даже не разполага с такова, то и обикновено нарушение на общностното право може да бъде достатъчно, за да се установи наличието на достатъчно съществено нарушение (Решение на Съда от 4 юли 2000 г. по дело *Bergaderm* и *Goupil*/Комисия, C-352/98 P, *Recueil*, стр. I-5291, точки 43 и 44 и Решение на Общия съд от 12 юли 2001 г. по дело

Comafrika и Dole Fresh Fruit Europe/Комисия, T-198/95, T-171/96, T-230/97, T-174/98 и T-225/99, Recueil, стр. II-1975, точка 134).

- <sup>94</sup> Освен това, макар признатите с Протокола привилегии и имунитети на Европейските общности да имат функционален характер и да целят да се избегне създаването на пречки за функционирането и независимостта на Общностите (Определение на Съда от 11 април 1989 г. по дело *Générale de Banque*/Комисия, 1/88 SA, Recueil, стр. 857, точка 9 и Определение на Съда от 13 юли 1990 г. по дело *Zwartveld* и др., C-2/88 IMM, Recueil, стр. I-3365, точка 19), това не променя факта, че те са изрично предоставени на членовете на Парламента, както и на длъжностните лица и на другите служители на институциите на Общността. Обстоятелството, че привилегиите и имунитетите са предвидени в обществен интерес на Общността, обосновава предоставянето на институциите на право да отнемат имунитета, ако това е необходимо, но не означава, че тези привилегии и имунитети са предоставени изключително на Общността, а не и на нейните длъжностни лица, другите ѝ служители и членовете на Парламента. Следователно Протоколът създава субективно право в полза на посочените лица, чието спазване е гарантирано от установената в Договора система от способи за обжалване (вж. в този смисъл Решение на Общия съд от 15 октомври 2008 г. по дело *Mote*/Парламент, T-345/05, Сборник, стр. II-2849, точка 28 ; вж. също по аналогия Решение на Съда от 16 декември 1960 г. по дело *Humblet*/Белгия, 6/60, Recueil, стр. 1125, 1148).
- <sup>95</sup> Следва да се отбележи, че в писмото, което изпраща до председателя на Парламента на 7 април 2005 г. за сезиране на комисията по правните въпроси с искане за защита на парламентарния имунитет, с който се ползва жалбоподателят, г-н *Romagnoli*, позовавайки се на член 10, първа алинея, буква а) от Протокола, посочва, че парламентарният имунитет, с който се ползва г-н *Gollnisch*, е предвиденият от член 26 от Френската конституция, който предвижда, че камарата, чийто член е депутатът, може да изисква спиране на производството. При това положение той предприема действия на основание член 6, параграф 3 от Правилника за дейността на Европейския парламент в защита на имунитета на г-н *Gollnisch* със съгласието на последния.
- <sup>96</sup> В съдебното заседание Парламентът приема, че предмет на изричното искане на г-н *Romagnoli* е Парламентът да поиска спиране на производството на основание член 10, първа алинея, буква а) от Протокола и член 26 от Френската конституция.

- 97 Следва да се приеме, че като е приел направеното от комисията по правните въпроси предложение имунитетът на г-н Gollnisch да не бъде защитен и като е посочил нейния доклад в обжалваното решение, без да изрази резерви по съдържанието на изложените в този документ мотиви, Парламентът е приел мотивите на доклада за свои.
- 98 От това следва, че оплакването срещу изложението на мотивите в доклада на комисията по правните въпроси трябва да се разглежда като насочено срещу мотивите на самото обжалвано решение (вж. в този смисъл Решение по дело Mote/Парламент, точка 94 по-горе, точка 59).
- 99 От проектите за доклади на комисията по правните въпроси следва, че:
- в първия проект за доклад предложеното заключение е имунитетът на жалбоподателя да бъде защитен на основание член 10, първа алинея, буква а) от Протокола,
  - във втория проект за доклад предложеното заключение е имунитетът на жалбоподателя да не бъде защитен въз основа на съждение, основаващо се на член 10, първа алинея, буква а) от Протокола,
  - в третия проект за доклад заключението е имунитетът на жалбоподателя да не бъде защитен нито на основание член 9, нито на основание член 10 от Протокола,



- в последната редакция на приетия от комисията по правните въпроси доклад, който впоследствие е приет от самия Парламент, заключението е имунитетът на жалбоподателя да не бъде защитен, като в параграф 1, на раздел III „Мотиви за предложеното решение“ се пояснява, че комисията по правните въпроси е решила, че настоящият случай трябва да се разглежда в светлината на член 9 от Протокола.
- 100 Предвид съдържанието на подаденото до Парламента искане, чийто предмет е спиране на производството на основание член 10, първа алинея, буква а) от Протокола и член 26 от Френската конституция, трябва да се счита, че като решава да разгледа това искане в светлината единствено на член 9 от Протокола, Парламентът отказва да го разгледа от гледна точка на член 10, първа алинея, буква а) от същия протокол.
- 101 Следва да се признае, че Парламентът има широко право на преценка по отношение на насоката, която възнамерява да даде на решение по искане като подаденото в настоящия случай.
- 102 Това обаче не се отразява на обстоятелството, че след като в настоящия случай Парламентът е сезиран с недвусмислено искане за спиране на производството на основание член 10, първа алинея, буква а) от Протокола, въпросът дали решението трябва да бъде взето на основание член 9 или на основание член 10, първа алинея, буква а) от Протокола, не попада в обхвата на правото на преценка на Парламента.
- 103 Всъщност следва да се отбележи, че Парламентът не е решил дали да уважи или не отправеното до него искане, което би представлявало решение в обхвата на неговото право на преценка.
- 104 За разлика от това Парламентът отговаря на отправеното до него искане, че не възнамерява да защити имунитета на жалбоподателя в светлината на член 9 от Протокола.

- 105 Следва да се отбележи, че като се е въздържал да се произнесе въз основа на член 10, първа алинея, буква а) от Протокола, Парламентът не е взел решение относно евентуално спиране на производството като предвиденото в член 26, параграф 3 от Френската конституция.
- 106 Всъщност разпоредбите на член 10, първа алинея, буква а) от Протокола предполагат, че обхватът на имунитета, с който се ползват членовете на Парламента на територията на своята държава, се определя от съответното национално право, към което препраща тази разпоредба.
- 107 Освен това, както признава в съдебното заседание Парламентът, предвид факта, че по силата на член 7, параграф 2, първа алинея от Акта за избиране на членове на Европейския парламент чрез всеобщи преки избори (ОВ L 278, 1976 г., стр. 5), считано от избирането на Европейския парламент през 2004 г., качеството на член на Европейския парламент е несъвместимо с това на член на национален парламент, Европейският парламент трябва да гарантира ефективността на предвидените от член 10, първа алинея, буква а) от Протокола имунитети.
- 108 Ето защо, тъй като поради указанияте в точка 94 по-горе причини, член 10, първа алинея, буква а) от Протокола, който има за предмет — във връзка с разпоредбите на националното право, към които препраща — да установи режима на имунитетите, с които се ползват членовете на Парламента на територията на тяхната държава по време на сесиите на Парламента, създава субективно право в полза на посочените лица и представлява следователно правна норма, с която се предоставят права на членовете на Парламента, които се ползват от тях, следва, че като се е въздържал да се произнесе на основание член 10, първа алинея, буква а) от Протокола, Парламентът е нарушил достатъчно съществено правна норма, с която се предоставят права на частноправните субекти.
- 109 При това положение следва да се провери дали другите условия за ангажиране на извъндоговорната отговорност на Общността, а именно наличието на действителна вреда и на причинно-следствена връзка, са налице.

## — По причинно-следствената връзка

- 110 Според постоянна съдебна практика в областта на извъндоговорната отговорност на Общността условието за наличие на причинно-следствена връзка е изпълнено, щом е налице пряка връзка на причина и следствие между нарушението, извършено от съответната институция, и сочената вреда, която ищецът или жалбоподателят трябва да докаже. Общността може да носи отговорност единствено за вредите, които произтичат в достатъчно пряка степен от неправомерното поведение на съответната институция (Решение на Съда от 30 януари 1992 г. по дело *Finsider и др./Комисия, C-363/88 и C-364/88, Recueil, стр. I-359, точка 25* и Определение на Съда от 5 юли 2007 г., *Yedaş Tarim ve Otomotiv Sanayi ve Ticaret/Съвет и Комисия, C-255/06 P*, непубликувано в Сборника, точка 61), т.е. това поведение трябва да е определящата причина за вредите (вж. Определение на Общия съд от 12 декември 2000 г. по дело *Royal Olympic Cruises и др./Съвет и Комисия, T-201/99, Recueil, стр. II-4005, точка 26* и цитираната съдебна практика). Общността обаче не е длъжна да поправя всякакви вредоносни последици — включително и непреки — от поведението на своите органи (вж. в този смисъл Решение на Съда от 4 октомври 1979 г. по дело *Dumortier frères и др./Съвет, 64/76, 113/76, 167/78, 239/78, 27/79, 28/79 и 45/79, Recueil, стр. 3091, точка 21*).
- 111 Жалбоподателят твърди, че извършените от Парламента нарушения, припомнени в точка 83 по-горе, са причина за засягането на неговата чест, на което той се позовава.
- 112 Следва обаче да се отбележи, че жалбоподателят пояснява в отговора си от 23 юли 2009 г. на писмения въпрос на Общия съд, че решението на *Cour de cassation* не е компенсирало напълно неимуществените вреди, причинени от обжалваното решение. Така самият жалбоподател определя производството, образувано срещу него от страна на френските власти, като причина за посочените вреди или за част от тях.
- 113 Следователно извършеното от Парламента нарушение, състоящо се в отказа му да разгледа искането от гледна точка на член 10, първа алинея буква а) от Протокола и по този начин да не му отговори на това основание, не представлява пряката и определяща причина за засягането на честта на жалбоподателя или най-малкото за част от засягането, което той изтъква.

- 114 При всички положения следва освен това да се отбележи, че нарушението, което опорочава обжалваното решение, не може да представлява пряката и определяща причина за засягането на честта на жалбоподателя, което той изтъква.
- 115 Всъщност, както признава жалбоподателят в писмения си отговор на въпроса на Общия съд относно изводите, които е трябвало да се направят от решението на Cour de cassation, ако Парламентът се беше основал на член 10, първа алинея, буква а) от Протокола, той е можел валидно да вземе както решение да поиска спиране на производството, така и решение да не поиска подобно спиране.
- 116 Всъщност решението да се поиска спиране на производството не е необходима последица от подаването на молба до Парламента в този смисъл предвид широкото право на преценка, което му е признато в тази област.
- 117 Следователно фактът, че Парламентът не е уважил отправената до него молба да поиска спиране на производството въз основа на погрешно правно основание, не може да бъде пряката и решаваща причина за претендираните вреди, дори да се приеме, че те са доказани.
- 118 Следователно, като се има предвид, че причинно-следствената връзка не е доказана, искането за обезщетение трябва да се отхвърли като неоснователно, без да е необходимо да се разглежда последното условие за ангажиране на отговорността на Общността, т.е. вредата.

## По съдебните разноски

- 119 Жалобоподателят по същество иска Парламентът да бъде осъден да му заплати сума от 4000 за направените разходи за представителство и за изготвяне на жалбата му. Той оставя на Общия съд да прецени дали искането му е основателно.
- 120 Парламентът по същество поддържа, че посочването на фиксирана сума като поисканата от жалбоподателя не е предвидено от член 87 и сл. от Процедурния правилник и че следователно искането Парламентът да бъде осъден да заплати съдебните разноски е недопустимо.
- 121 Съгласно член 91, буква б) от Процедурния правилник за подлежащи на възстановяване съдебни разноски се считат необходимите разходи, направени от страните за целите на производството, по-конкретно пътните и дневните разходи и възнаграждението на представител, юридически съветник или адвокат.
- 122 Макар на това основание жалбоподателят да няма право да получи фиксирана сума, следва да се приеме, че искането му е за осъждане на Парламента да заплати съдебните разноски. Следователно то не е недопустимо.
- 123 Съгласно член 87, параграф 2, първа алинея от Процедурния правилник загубилата делото страна се осъжда да заплати съдебните разноски, ако е направено такова искане.
- 124 По смисъла на член 87, параграф 6 от Процедурния правилник, когато липсва основание за постановяване на съдебно решение по същество, Общият съд определя съдебните разноски по свое усмотрение.

- 125 При обстоятелствата в настоящия случай следва да се постанови Парламентът да понесе направените от него съдебни разноси, както и две трети от направените от жалбоподателя съдебни разноси, включително тези по обезпечителното производство.

По изложените съображения

ОБЩИЯТ СЪД (трети състав)

реши:

- 1) **Основанието за постановяване на решение по същество по искането за отмяна е отпаднало.**
  
- 2) **Отхвърля искането за обезщетение.**
  
- 3) **Европейският парламент понася направените от него съдебни разноси, както и две трети от направените от г-н Bruno Gollnisch съдебни разноси, включително тези по обезпечителното производство.**

- 4) Г-н Gollnisch понася една трета от направените от него съдебни раз-  
носки, включително тези по обезпечителното производство.

Azizi

Cremona

Frimodt Nielsen

Постановено в открито съдебно заседание в Люксембург на 19 март 2010 г.  
Секретар Председател

Подписи